

Podstawowe Zasady Biblijne

Nadzieja

Nadzieja Izraela

Zachariasz napisał: *Także ze względu na krew przymierza zawartego z tobą wypuszczę więźniów twoich z bezwodnej cysterny. Wróćcie do warownego miejsca, wygnańcy, oczekujący z nadzieją! Dzisiaj cię o tym zapewniam, że cię nagrodzę w dwójnasób (9,11-12)*. Wszyscy rodzimy się jako więźniowie grzechu i śmierci. Jednak przez krew Chrystusa, krew nowego przymierza, możemy mieć nadzieję na uwolnienie z więzienia.

W hebrajskim oryginale **Księgi Zachariasza 9,12** nadzieja jest w formie określonej. Istnieje tylko jedna nadzieja (**Ef 4,4**). Jest to nadzieja Ewangelii (**Kol 1,23**). Paweł nazywa ją *nadzieją Izraela (Dz 28,20)*. Dla tej nadziei, mówi, został związany łańcuchem. Był on naprawdę więźniem nadziei. Paweł powiedział do Agryppy: *A teraz stoję przed sądem, ponieważ pokładam nadzieję w obietnicy, danej przez Boga ojcom naszym (26,6 BW)*. Podstawę tej nadziei tworzyły obietnice złożone Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. Abraham stanowi doskonały przykład człowieka, który miał nadzieję na ten czas, gdy obietnice zostaną spełnione: *Który [Abraham] przeciwko nadziei w nadzieję uwierzył, że się stanie ojcem wielu narodów według tego, co mu powiedziano: Tak będzie nasienie twoje (Rz 4,18 BG)*.

W przeciwieństwie do błogosławieństw Prawa, obietnice te opierają się na usprawiedliwieniu przez wiarę, a nie na doskonałym posłuszeństwie uczynkom Prawa. Poza tym będą trwały na wieki. Są zatem *lepszymi obietnicami (Hbr 8,6)*. *Nadzieja obietnicy jest zatem lepszą nadzieją (7,19)*.

Nadzieja życia wiecznego

Owa jedna nadzieja jest opisana na różne inne sposoby:

- nadzieja sprawiedliwości (**Gal 5,5**);
- nadzieja chwały (**Kol 1,27**);
- nadzieja zbawienia (**1 Tes 5,8**);
- nadzieja życia wiecznego (**Tt 3,7**; por. **1,2**).

Wszystkie te różne opisy odnoszą się do czasu, gdy Królestwo zostanie przywrócone Izraelowi. Nadzieją prawdziwych wierzących jest to, że pewnego dnia będą mieli udział w tym czasie, gdy ziemia będzie pełna sprawiedliwości i chwały Bożej, i gdy posiadą zbawienie od grzechu i śmierci przez dar życia wiecznego. Nadzieja jest zatem niezbędna dla zbawienia. Jak mówi Paweł: *W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni (Rz 8,24)*. Nadzieja jest nadzieją żywą, która stała się możliwa przez zmartwychwstanie Chrystusa: *Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei (1 P 1,3)*.

Dawid napisał: *ciało moje będzie spoczywać z ufnością [nadzieją] (Ps 16,9)*. Piotr zacytował to i pokazał, że odnosi się to do Chrystusa: *także i moje ciało spoczywać będzie w nadziei (Dz 2,26)*. W Psalmie hebrajskie słowo oznaczające *nadzieję* ma też znaczenie z *ufnością* lub *bezpiecznie*. Nadzieja Chrystusa opierała się na ufności, że Bóg wskrzesi go z martwych. On miał tę nadzieję i ufność w Boga już jako dziecko: *Aleś ty jest, któryś mię wywiódł z żywota [z łona matki], czyniąc mi dobrą nadzieję jeszcze u piersi matki mojej (Ps 22,10 BG)*.

Bóg nadziei

Jakie jest znaczenie nadziei, pokazuje Paweł, gdy mówi, że Bóg jest *Bogiem nadziei (Rz 15,13)*. Powinniśmy mieć *nadzieję w Bogu (Dz 24,15)*, nasza *nadzieja* powinna być skierowana ku Bogu (**1 P 1,21**).

Jak możemy mieć nadzieję

Z definicji, nadzieja obejmuje rzeczy, których nie widzimy: *...nadzieja, którą się ogląda, nie jest nadzieją, bo jakże może ktoś spodziewać się tego, co widzi? A jeśli spodziewamy się tego, czego nie widzimy, oczekujemy żarliwie, z cierpliwością (Rz 8,24-25 BW)*. Dlatego, jeżeli nadzieja ma się rozwijać, potrzeba nam cierpliwości i wytrwałości. Ta wytrwałość nadziei musi trwać cały czas i wymaga wysiłku z naszej strony: *Przełoż przepasawszy biodra myśli waszej i trzeźwymi będąc, doskonałą miejcie nadzieję ku tej łasce, która wam dana będzie w objawienie Jezusa Chrystusa (1 P 1,13 BG)*. A więc nadzieja przyjdzie z doświadczeniem: *A cierpliwość [wyrabia] doświadczenie, a doświadczenie nadzieję (Rz 5,4)*.

Księga Przysłów 13,12 podsumowuje, jak to jest, gdy wierzący czekają, aż spełni się nadzieja życia wiecznego: *Przewlekłe czekanie jest raną dla duszy, zniszczone pragnienie jest drzewem życia*.

Jednak nadzieja przychodzi nie tylko z doświadczenia. Nasza nadzieja opiera się na Słowie Bożym: *To zaś, co nigdy nie zostało napisane, napisane zostało i dla naszego pouczenia, abyśmy dzięki cierpliwości i pociesze, jaką niosą Pisma, podtrzymywali nadzieję (Rz 15,4)*. Nadzieja jest z nieba, a my możemy dowiadywać się o niej tylko ze Słowa objawionego przez Boga: *...z powodu nadziei odłożonej dla was w niebie. O niej to już przedtem usłyszeliście dzięki głoszeniu prawdy – Ewangelii (Kol 1,5)*. Gdy słyszymy Słowo Boże, powinniśmy mieć wiarę (**Rz 10,17**). Ta wiara daje solidną podstawę dla nadziei: *A wiara jest gruntem tych rzeczy, których się spodziewamy i dowodem rzeczy niewidzialnych (Hbr 11,1 BG)*.

Skutek nadziei

Nadzieja Izraela powinna wywoływać w nas radość:

- *chlubimy [radujemy] się nadzieją chwały Bożej (Rz 5,2)*;
- *Weselcie się nadzieją! (12,12)*;
- *ufność i chwalebna nadzieja aż do końca wytrwale zachowamy (Hbr 3,6)*.

Nadzieja wywiera na wierzącym efekt oczyszczający: *Umiłowani, teraz dziećmi Bożymi jesteście, ale jeszcze się nie objawiło, czym będziecie. Lecz wiemy, że gdy się objawi, będziecie do niego podobni, gdyż ujrzymy go takim, jakim jest. I każdy, kto tę nadzieję w nim pokłada, oczyszcza się, tak jak On jest czysty (1 J 3,2-3 BW)*.

Musimy głosić nadzieję Izraela innym i być przygotowani, by wyjaśniać im powody, dlaczego mamy tę nadzieję: *Lecz Chrystusa Pana poświęcajcie w sercach waszych, zawsze gotowi do obrony przed każdym, domagającym się od was wytłumaczenia się z nadziei waszej (1 P 3,15)*.

Nadzieja jest ważną częścią miłości Bożej, albowiem *miłość wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma (1 Kor 13,7)*. Czyli powinniśmy mieć nadzieję na wszystkie te rzeczy, które obiecał Bóg. Jednak, choć nadzieja jest niezbędna, jeszcze ważniejsza od niej jest miłość: *Tak więc trwaj wiarą, nadzieją, miłością – te trzy: z nich zaś największa jest miłość (w. 13)*.

Izrael i ich nadzieja

Gdy nastąpi najazd Goga na Izrael, naród Izraela będzie sądził, że wszelka nadzieja przepadła: *I rzekł [Bóg] do mnie: Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: Wyszły kości nasze, minęła nadzieja nasza, już po nas (Ez 37,11)*. Jednak w miłosierdziu Bożym Pan Jezus Chrystus wybawi ich, a wtedy będą mówić za Pawłem, że Bóg i Pan Jezus Chrystus są *nadzieją naszą (1 Tm 1,1)*.

BG: Biblia Gdańska; BW: Biblia Warszawska; pozostałe cytaty: Biblia Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com